

Umblând în autoritatea divină

Gary Wilkerson May 9, 2016

Există multă învățatură în biserici astăzi despre cum este eliberată puterea lui Dumnezeu în viața noastră. Defapt despre ceea ce vorbesc ei este autoritatea divină. Ori de câte ori acest subiect este adus în discuție, mă gândesc la Ilie. Viața lui portretizează autoritatea divină cu care Dumnezeu vrea să ne îmbrace, mai ales pentru vremuri ca acestea.

Ilie a trăit într-o perioadă care era mult ca a noastră, o perioadă marcată de un declin spiritual și a-L onora pe Dumnezeu era o lege neîntreruptă. Pe atunci în Israel exista un conflict, între oamenii lui Dumnezeu împărțiți în două împărății – Samaria în Nord și Iuda în Sud. Credința samaritană a devenit coruptă datorită faptului că au permis altor religii să se amestece cu Iudaismul. . Ahab, împăratul notoriu care stătea în spatele tuturor acestor lucruri, a luat calea Domnului în deradere, prea ușor, "ca și cum ar fi fost puțin lucru pentru el să se dedea la pacatele lui Ieroboam" (1 Împărăti 16:31).

Sub conducerea lui Ahab, oamenii pacătuiau în voie și nu simteau niciun fel de vinovăție pentru asta. Dacă exista imoralitate sexuală sau mită nu era mare problema. Ahab a tolerat chiar și sacrificiul de copii, ridicând altare în cinstea lui Baal. A făcut totul din lăcomie, pentru a păstra zeciuiele și taxele care curgeau din orice sursă religioasă. Biblia spune că acest om a comis mai rău decât orice om din istorie care a fost înaintea lui: "Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău înaintea Domnului, mai mult decât toți cei ce fuseseră înaintea lui" (1 Împărăti 16:30).

Și noi trăim într-un timp în care este un mare declin spiritual. Expertii spun că lumea nu a mai văzut o asemenea scădere legată de credință, așa cum o experimentăm astăzi. Ateismul și agnosticismul (*sau necredința, scepticismul*) au pătruns brusc în timp ce Americanii parasesc bisericile cu gramada. Cred că toate acestea se întâmplă din cauza că Satan știe că timpul lui este scurt – și se folosește de orice armă posibilă pentru a distruge câte puțin autoritatea divină, nu doar din domeniul cultural dar și din inima fiecărui creștin.

Majoritatea celor care îl urmează pe Isus, în zilele noastre, se confruntă cu un fel de conflict. În unele părți ale globului aceasta manifestându-se prin persecuție până la moarte. Aici în Vest putem vedea batalii culturale feroce împotriva credinței creștine. Chiar bazele credinței sunt scuturate și unii creștini se retrag de la credință complet. Alții caută o credință mai ocazională (*fără prea multe griji*) decât au avut înainte. Practicile spirituale pe care înainte le-au crezut ca fiind importante, cum ar fi rugăciunea sau postul, acum le iau cu prea multă ușurință.

Adevărul este că Dumnezeu are un rol pentru fiecare dintre noi cu privire la această generație care se îndălcă în întuneric. Toți am fost chemați să aducem speranța și viața celor pierduți și care se îndoiesc, mai ales în această oră. Asadar, da-mi voie să pun o întrebare: Ai fost ispitit să faci vreun compromis cu privire la ceea ce crezi? Te confrunți cu suferințe care au adus cu ele îndoială cu privire la dragostea lui Dumnezeu? Te-ai simțit copleșit, descurajat, chiar înfrânt?

La toți ni s-a dat autoritate divină în Cristos, și chiar acum dușmanul sufletelor noastre face tot ce poate pentru a ne jefui de aceasta. Exemplul lui Ilie este menit să ne instruiască în vremuri ca acestea. Viața lui ne spune că putem sta fermi în momentul cel mai întunecat al nostru, că putem rezista ispitei, că ne putem împotrivi oricărui atac violent al diavolului – pentru că Dumnezeu ne-a dat propria-I autoritate pentru scopurile Sale cu privire la Împărăția Sa.

In ceasurile cele mai intunecate ale natiunii cat si ale bisericii, Ilie a stat de partea lui Dumnezeu

Ilie ar fi putut cu usurinta sa se compromita cu oricine din jurul lui. Ar fi putut sa se alature celor care au spus: "Nu e nevoie sa fi asa intens. De ce sa trebuiasca sa fi starnit? Mai bine sa mergi cu multimea" Dar in loc sa fac asta, iata care a fost atitudinea lui Ilie: "Ilie tisbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: 'Viu este Domnul Dumnezeuul lui Israel al c?rui slujitor sunt, ca în anii acestia nu va fi nici roua, nici ploaie, decat dupa cuvantul meu'" (1 *Imparati* 17:1).

Fiecare cuvânt din acest verset este imbracat cu inteles pentru noi. Dati-mi voi sa incep prin a spune ca pana la acest punct, din Scriptura, nu este vreo mentionare a numelui lui Ilie. Nimic de aici nu sugereaza cum ca ar fi fost cineva important in vreun fel – niciun cuvânt despre calificare, educatie, sau pozitie. Si totusi, pentru mine, nu este vreo propozitie mai puternica decat cea folosita aici pentru a fi introdus acest om a lui Dumnezeu in istorisire: "Acum Ilie..." (in versiunea engleza spune "Now Elijah the Tishbite...").

Da-mi voie sa-ti cer sa faci ceva: Pune numele tau aici – "Acum (Steve, Marius, Cristina, Josh)..." Precum Ilie, traiesti intr-o generatie plina de necaz, un timp de intunecime spirituala, un timp in care se fac compromisuri enorme in natiune si in biserica. Cum raspunzi cand vezi numele tau scris intr-un verset din Biblie pe care-l citesti, "Acum (tu)..."? Nadajduiesc ca va aprinde credinta in tine – pentru ca Dumnezeu cheama pe toti copiii Sai la actiune.

Poate te intrebi, "Cine sunt eu astfel incat sa pot afecta lucrurile (sa le schimb)? Sunt doar un Crestin normal si inca unul destul de slab. Nu am nimic sa ofer." Istorisirea lui Ilie ne arata ca descendenta nu are a face cu autoritatea spirituala, care vine doar de la Dumnezeu. Nu conteaza care este trecutul din care venim, cine ne sunt parintii, ce fel de rang avem. Un cuvânt a venit la Ilie in zilele lui, in micul oras Tisbit, chemandu-l "Acum..." Cand Dumnezeu ne cheama, timpul intotdeauna este ACUM!

Poate te-ai simtit uitat de Dumnezeu, neglijat in chemarea ta, pus pe marginea "terenului." Dar este un timp in viata fiecaruia cand Dumnezeu ne cheama pe nume si spune "Acum." Acum este timpul tau. Prin puterea Lui, Dumnezeu va starni in tine tot ceea ce a echipat si la ceea ce te-a chemat sa faci.

Ceea ce l-a calificat pe Ilie a fost viata lui cu Dumnezeu.

Nu era nevoie de o lista cu calificarile lui Ilie. Deja era calificat sa faca ceea ce Dumnezeu l-a chemat sa faca pentru ca avea o istorie cu Dumnezeu. Ilie s-a devotat faptului de a-L cunoaste pe Dumnezeu si caile Lui, si singurul mod de a face asta este prin rugaciune. Asadar, atunci cand Dumnezeu a spus "acum" Ilie a fost pregatit.

Conform lui Iacov, Ilie era o fiinta omeneasca obisnuita care a realizat lucrarile supranaturale ale lui Dumnezeu: "Ilie era un om supus acelorasi slabiciuni ca si noi; si s-a rugat cu staruinta sa nu ploua, si n-a plouat deloc in tara trei ani si sase luni. Apoi s-a rugat din nou, si cerul a dat ploaie, si pamantul si-a dat rodul" (*Iacov* 5:17-18).

Peste tot in lume exista Crestini normali precum Ilie care intr-un mod tacut si diligent au avut o viata ascunsa cu Dumnezeu. Si El spune despre ei: "Acesta nu este preocupat de moda culturala. Nu-si ridica degetul in vant sa vada de unde bate vantul ca sa-si dea seama ce este relevant. Ea este un slujitor atent care nu pune o alta voce mai presus de a Mea." Pe acestia ii cauta Dumnezeu cand vrea sa se miste si sa aduca schimbare.

Observati raspunsul pe care il da Ilie lui Ahab cand a profetit: „Viu este Domnul Dumnezeuul lui Israel, al carui slujitor sunt” (1 *Imparati* 17:1, in fata caruia stau — versiunea engleza). Ilie stia ca Ahab putea sa-l execute pe loc. Cu toate acestea profetul a spus cu indrazneala, "Imparatul in fata caruia eu stau este Dumnezeu, nu tu Ahab. Prezenta Lui e totdeauna cu mine." Ilie putea spune asta fara frica pentru ca vorbeacu autoritate divina.

Noi nu vom sta niciodata neinfrcati inaintea oricarei puteri ale intunericului decat atunci cand am stat deja in prezenta luminii lui Dumnezeu. Cand ceasul nostru de indrazneala vine, nu vom avea nevoie de un titlu sau o diploma – vom avea nevoie doar de prezenta Sa in noi si langa noi. Daca avem aceasta, vom auzi Cuvantul Lui intr-un mod clar asa cum Ilie a auzit: "Si Cuvantul Domnului a vorbit lui Ilie" (17:2).

Declaratia lui Ilie inaintea lui Ahab contine o fraza care suna ciudat. Observati in verset: „Viu este Domnul Dumnezeuul lui Israel al carui slujitor sunt, ca in anii acestia nu va fi nici roua, nici ploaie, decat dupa cuvantul meu” (1 *Imparati* 17:1). In mod normal un profet ar atribui toata descoperirea divina cuvantului lui Dumnezeu, nu lui

insuși. Ilie spunea defapt: Am fost atât de absorbit în căile lui Dumnezeu încât am ajuns să cunosc mintea și inima Lui. Mi-am aliniat mintea atât de aproape cu lucrările Sale încât știu ce vrea să facă în această generație.”

Simplu spus, Dumnezeu a dat lui Ilie autoritate divină. Cuvintele pe care Ilie le-a rostit aici, nu au fost cuvinte pe care le-a învățat de la un învățător al său ci au venit direct de la Dumnezeu. Cum altfel ar fi putut prezice când se va opri ploaia automat și când va începe din nou? Totuși aceste cuvinte s-au întâmplat după cuvintele sale.

Fenomenul pe care-l vedem întâmplându-se aici este ceea ce numesc "acum." Nu vine direct din Scriptură deși este împănțat în ea și se aliniază cu Cuvântul lui Dumnezeu. Mai bine, este un cuvânt pe care ni-l dă Duhul Sfânt pentru acest moment, pentru "acum." Un asemenea cuvânt aduce cu el autoritate doar dacă este susținut de o viață sfântă care să-l aducă.

Gândește-te la cum ai putea reacționa data viitoare când un politician spune: "Toti ar trebui să avem o inimă miloasă pentru cel sărac." Ai putea auzi toate chicotele din întreaga America. Dar dacă Maica Teresa ar spune același lucru, cred că ne-am ridica și am asculta.

Cunosti inima lui Dumnezeu îndeajuns de mult încât să poți transmite orice cuvânt "acum" pe care El ti l-ar da? Sau ai ajuns să fi indiferent cu privire la relația ta cu El? Când vine timpul nostru, nu va fi de ajuns să trimitem un ecou din ceva ce am învățat de la vreun învățător creștin. În asta nu e nici o autoritate. Lăsa-te în urmă mai aproape de Dumnezeu și El se va apropia de tine cu un cuvânt sigur – și puterea cerului va urma.

Viețile noastre ar trebui să fie atât de aproape de inima lui Dumnezeu încât atunci când vedem declinul spiritual putem spune în autoritate "Asta nu se cuvine."

Sentimentele lui Dumnezeu ar trebui să fie ale noastre, mai ales acum. Ar trebui să putem face mai mult decât să numim raul – ar trebui să vrem să facem ceva cu privire la asta. Și Ilie demonstrează că despre asta este vorba cu privire la autoritatea divină: și anume, acționând în mod profetic în Numele lui Dumnezeu. Dumnezeu ne dă autoritatea să nu doar să ne echipeze ci și să pună peste noi o responsabilitate.

Cu toții știm că a vorbi un cuvânt pentru Dumnezeu, poate fi riscant. De obicei înseamnă să mergi împotriva situației existente. Ne poate face nepopulari și să ne eticheteze ca fiind oameni care judecă. Dar dacă suntem credincioși pentru a vorbi "acum"-ul Sau pentru noi, Dumnezeu ne va îmbrăca cu toată autoritatea.

În deceniile trecute, biserica nu a fost prea voitoare în a intra în acest fel de risc. În loc de asta, multă învățatură despre a primi cuvinte de la Dumnezeu care s-au centrat pe cereri pentru nevoi egoiste. Ideea este că Dumnezeu dorește să prosperăm financiar. Și este întărit acest lucru și prin vinderea multor best-selling-uri de cărți creștine. Cu siguranță Dumnezeu vrea să ne binecuvinteze, dar citind cu atenție Scriptura ne va arăta că acest "acum" pus lângă oamenii lui Dumnezeu era foarte rar cu privire la binecuvântări. Majoritatea erau despre provocarea sufletului. Gândiți-vă la înșarcinarea de a vorbi a lui Ilie. Nu cred că a savurat gândul să spună "Nu va ploua un timp mai îndelungat, așa că probabil vom fi la un pas de foamete."

Majoritatea cuvintelor lui Pavel primite de la Domnul au fost înfricosătoare de provocatoare. Care învățător faimos creștin din zilele noastre vorbeste despre țepusul din carne sa? Cine consideră aceasta ca fiind o mărturie care să merite să fie împărtășită? Dumnezeu i-a spus lui Pavel că vor fi orase pe agenda sa misionară care nu vor primi Evanghelia, că va fi persecutat, bătut și pus în închisoare, că va fi foarte aproape de moarte nu o dată.

Probabil cel mai greu "acum" pe care Ilie l-a primit de la Dumnezeu a fost să oprească slujirea sa. Era la culmea chemării sale, conducând o trezire puternică în întunecata Samarie când Dumnezeu i-a spus: "Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit și ascunde-te lângă parauul Cherit, care este în fața Iordanului. Vei bea apă din parau și am poruncit corbilor să te hrănească acolo" (1 Împărați 17:3-4). În esență Dumnezeu îi spunea lui Ilie: "Te pun deoparte momentan. Vei fi ascuns de ochii lumii. Aceasta este chemarea Mea pentru tine."

Trebuie să ne întrebăm: Suntem la fel de doritori să ne "ascundem" — să rămânem anonimi într-o cultură care prin orice iasă la suprafață într-un mod egoist — așa cum suntem de doritori să vorbim pentru Domnul? Dumnezeu ne va testa în aceasta, așa cum a făcut cu Ilie și Pavel. Vedeti voi, El nu oferă autoritatea Sa în mod neapărat celui care este curajos și zelos sau înzestrat — ci celor care sunt dispuși să se supună voii Sale pe de-a-ntregul. Acesta este un semn al celor pe care Dumnezeu îi cheamă în fața în aceste timpuri întunecate precum ale noastre.

Esti dispus să vorbești pentru Dumnezeu atunci când este inconvenient și te costă asta? Esti la fel de dispus să

taci când dintr-o dată toți au ciulit urechile la tine? Chiar acum, cea mai importantă întrebare pentru un om care-L urmează pe Isus este: "Voi fi pregătit când voi auzi cuvântul Sau 'acum'?" Fie ca toți să fim găsiți ascunși în prezența Sa când acel moment va veni. Amin!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/11923/>